

Liturgický program od 2. marca 2015 – do 8. marca 2015

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 2.3.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia s prípravou detí na 1. sv.prijímanie	+ Mária, Ladislav, Anna, Jozef, Alžbeta, Andrej, Juraj, Anna, Juraj rod. Petrušková + Vladimír Dolinič
Utorok 3.3.	Vyšné Remety 16.00 – sv. spoved' 17.00 - sv. liturgia + euch. pob	+ Ján rod. Doliničová
Streda 4.3.	Vyšné Remety 17.00 - liturgia vopred posvätených darov	+ Alžbeta Lazurová
Štvrtok 5.3.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia Vyšné Remety 17.00 - sv. liturgia + krížova cesta	+ Anna + Juraj rod. Sorokáčová
Piatok 6.3.	1. Piatok v mesiaci Vyšná Rybnica 15.00 – sv. spoved' 16.00 - sv. liturgia + euch. pob. Vyšné Remety 17.15 - liturgia vopred posvätených darov	* za členov sv. ruženca * za členov sv. ruženca
Sobota 7.3.	3. zádušná sobota Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia + pan. Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia + pan.	+ za zosnulých + za zosnulých
Nedeľa 8.3.	3. pôstna nedeľa - Krížupoklonná Vyšné Remety 9.00 - sv. liturgia 14.00 – pomazanie chorých Vyšná Rybnica 10.30 - sv. liturgia 15.00 – pomazanie chorých	* za veriacich z farnosti * Gabriel

POKOJ VÁM

Roč.9, číslo 9.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Sviatosť pomazania chorých

Choroba a utrpenie vždy patrili k najvážnejším problémom, ktoré podrobujú ľudský život skúške. V chorobe človek skusuje svoju bezmocnosť a svoju konečnosť. Choroba môže viesť k úzkosti, k uzatvoreniu sa do seba, niekedy dokonca k zúfalstvu a k vzbure proti Bohu. Ale môže tiež urobiť človeka zrelším, môže mu pomôcť rozlíšiť, čo v jeho živote nie je podstatné, aby sa zameral na to, čo je podstatné. Často podnecuje hľadanie Boha a návrat k nemu.

„Chorých uzdravujte“. Túto úlohu dostala Cirkev od Pána a snaží sa ju plniť jednak starostlivosťou o chorých, prosebnou modlitbou, ktorou ich sprevádza. Verí v oživujúcu prítomnosť Krista, lekára duše i tela. Apoštolská Cirkev pozná osobitný obrad pre chorých, o ktorom svedčí sv. Jakub: „Je niekto z vás chorý? Nech si zavolá starších Cirkvi; a nech sa nad ním modlia a mažú ho olejom v Pánovom mene. Modlitba s vierou uzdraví chorého a Pán mu uľaví; a ak sa dopustil hriechov, odpustia sa mu“.

V liturgickej tradícii na Východe, ako aj na Západe jestvujú už od najstarších čias svedectvá o pomazaní chorých, ktoré sa vykonávalo s posväteným olejom. V priebehu storočí sa pomazanie chorých udeľovalo čoraz výlučnejšie len v posledných chvíľach. Preto dostalo názov „posledné pomazanie“. Napriek tomuto vývoju liturgia nikdy neprestala prosiť Pána, aby chorý znova nadobudol zdravie, ak by to osožilo jeho spásu. Osobitná milosť sviatosti pomazania chorých má tieto účinky: – spojenie chorého s Kristovým utrpením pre jeho vlastné dobro a pre dobro celej Cirkvi; – posilu, pokoj a odvahu kresťansky znášať utrpenia

choroby alebo staroby; – odpustenie hriechov, ak ho chorý nemohol prijať vo sviatosti pokánia; – navrátenie zdravia, ak to osoží duchovnej spáse; – prípravu na prechod do večného života.

Sviatosť pomazania chorých budem udeľovať po prvom piatku v nedeľu (8. 3.). Kto chce prijať sviatosť pomazania chorých, prosíme, aby využil možnosť spovede v prvopiatkom týždni. Túto sviatosť (pomazania chorých) môžu prijať všetci chorí, zvlášť v ťažkej chorobe bez ohľadu na vek, a starí ľudia, ktorí sa cítia slabí, aby v nej našli posilu pre znášanie choroby a staroby (každý ju môže prijať raz do roka). Prijatie sviatosti pomazania chorých má byť znamením kresťanskej spolupatričnosti, ktorá nás spája s trpiacimi a trpiacich s Ježišom Kristom. Podmienkou je stav milosti posväcujucej (sv. spoveď pred).

KRÍŽ

Kríž...ó, Bože, prečo práve kríž? Prečo si vybral svojmu Synovi takú krutú, bolestnú a potupnú smrť? Prečo to musela byť smrť otrokov a vzbúrencov? Prečo musel umierať verejne, spoločne so zločincami? Obrali ho nielen o šaty, ale aj o intimitu a pokoj umierania. Bol obklopený nepriateľmi, zvrhlou zberbou, ktorá sa mu vysmievala. Prečo, Otče, prečo kríž?!

Hľadím na kríž a na Tvojho Syna na ňom. Rany mu krvácajú, ale zrak dvíha k nebu. I dlane má otočené smerom hore, akoby Ti niečo podával a zároveň tými istými rukami sa chcel dotknúť svojich spolutrpiteľov na vedľajších krížoch. Ikonopisec to dobre vystihol. Tvoj Syn sa stal človekom, aby mohol na seba vziať údel človeka s jeho hriechmi, utrpením a smrťou. Ved' len telesný tvor

môže trpieť a umrieť. Na kríži Ti odovzdáva všetko ľudské, lebo sa stal súčasťou ľudstva. Ale to mu nestačilo. Pridal oveľa viac, pridal svoju a Tvoju lásku a odpustenie. V tom je naša záchrana. A prišiel nám podať ruky, ukázať, ako máme spolu žiť a spoločne s ním kráčať k Tebe, Otče. KRÍŽ JE TEDA NAŠA ZÁCHRANA. Zároveň kríž je aj symbolom človeka. Človek je svojimi koreňmi hlboko vrastený do Zeme, ale túži sa od nej odpútať. Jeho túžba ho podvedome ťahá k Tebe, no hriech ako zemska príťažlivosť ho drží pripútaného k zvislému brvnu kríža. Je na ňom medzi Zemou a nebom. Kríž má aj vodorovné brvno. Človek je spoločenský tvor – sám žiť nemôže, odkázaný je na druhých. Preto sú Ježišove ruky pribité na priečne brvno. Vystiera ich k lotrom ukrižovaným po jeho pravej a ľavej strane. Jeho ruky tak držia celý svet a ťahajú nás spoločne k Tebe. KRÍŽ je teda aj SYMBOL ČLOVEKA, ľudstva. Človek je tým krížom – križovatkou medzi Bohom a Zemou a ľuďmi navzájom. V Ježišovom Srdci je priesečník tých dvoch smerov. Tam sa všetky sily vyvažujú, tam je pokoj, radosť a odpustenie.

Ďakujem Ti, Pane, už viem, prečo je to práve kríž. Viem, že nás miluješ a voláš k sebe. Lebo Tvojou smrťou sa to neskončilo. Ty žiješ a pozývaš nás do svojho života. A cestu poznáme: Ty si Cesta, Pravda a Život. Klaniame sa Ti, Kriste a ďakujeme Ti za Tvoju lásku a odpustenie, veď si nás hriešnych zachránil a ukázal si nám jedinou schodnú cestu k Tebe – CESTU KRÍŽA.